

siger Ministeren endvidere, og det samme vil jeg, i alt Fald saa længe jeg er Justitsminister, indprente Politimestrene at følge, saaledes at der kan blive Fred og Ro baade for dem, der have Lyst til at strejke, og for dem, der have Lyst til at arbejde. Jeg tror, det er den rette Maade at skifte Sol og Vind lige paa. Man ser her, at den ærede Minister siger i sin Skrivelse: „at Ministeriet forventer, at Politimesteren vil tage alle i saa Henseende fornødne Forholdsregler. Skønt Ministeren saaledes forventer, og skønt Ministeren senere oplyser om, at Politimesteren i Horsens er en meget nidkær Mand, ser man alligevel Justitsministeren fare i Blækket for at paaminde. Der var ikke klaget fra vedkommende Arbejderes Side, som skulde være forulempede, men der er klaget fra Arbejdsgivernes Side. Alt det er tilstrækkeligt til, at Ministeren straks føler sig foranlediget til at paaminde om, at der endelig maa gaas tilstrækkelig striks til Værks.

Det forekommer mig, at naar Ministeren ved, af hvad Slags de Politimestere ere, der ere udnævnte under Højres lange Regimente, naar han ved, hvorledes Politimestere i vort Land pleje at fare frem i den Slags Spørgsmaal, saa forekommer det mig, at Justitsministeren ved sin, som det synes, ret hæsblæsende Færd har gjort sig fortjent til en Adresse, og for saa vidt der ikke fra de daarlige Elementer i vort Land, fra hvilke Skruebrækkere som Regel rekrutteres, ydes Ministeren en Takadresse for hans Ivrighed, saa er der sandelig ingen Retfærdighed til i Verden.

I Ministerens Svar til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) fandtes en anden Ting, som jeg gerne vil opholde mig ved et Øjeblik. I Rigsdagstidende Sp. 408 ere Ministerens Udtalelser refererede.

Angaaende det af det ærede Medlem for Aarhus omtalte Tilfælde, at en Arbejder, en Strejkebryder, var bleven overfaldet og smidt til Jorden og sparket i Ansigtet, siger den ærede Justitsminister, at det var vedtaget af Fagforeningerne, at vedkommende Strejkebryder skulde følges hjem, og derefter vare de to Arbejdere blevne udmeldte til at følge ham hjem. „Men, hvad det betyder i Strejkesproget at

følge en Strejkebryder hjem, tror jeg nok, enhver, der har levet i den sidste Snes Aar, er paa det rene med. Det skulde altsaa synes naturligt, at naar Fagforeningen ifølge Vedtagelse har besørget denne Mand fulgt saa grundigt hjem som Tilfældet var her, kunde der være al rimelig Grund for den til at holde dens stakfels Redskaber skadesløse. Det er lige ud ad Landevejen: lad blot Fagforeningerne betale“. Hvad er det, den ærede Justitsminister siger her, han undser sig ikke ved at insinuere, at man i den sidste Snes Aar har faaet den Erfaring, at naar Strejkebrydere følges hjem, saa er det Fagforeningerne, Strejkelederne, der ved deres Beslutning have foranlediget det, der saa i øvrigt passerer. Det forekommer mig, at det er ret groft sagt af den ærede Justitsminister. Jeg maa minde den ærede Justitsminister om, at der her i Landet er ikke mindre end 1,156 Fagforeninger, at disses Ledelse omfatter en Gruppe Borgere paa mindst 6,900 Mænd, og det forekommer mig, at en saadan Sigelse som den, den ærede Justitsminister fremsatte her, rammer en saa stor Gruppe af hæderlige Borgere i dette Land, at den ærede Justitsminister skulde have betænkt sig paa at fremsætte slikt. Jeg tillader mig som gammel Fagforeningsleder at spørge den højtærede Justitsminister: hvad er Basis for den højtærede Justitsministers Udtalelser her?

Senere hen siger den højtærede Justitsminister i sit Foredrag, at han ikke plejer at udtale sig paa Basis af Avisartikler. Dermed understreger den ærede Justitsminister, at han ikke just farer løs efter at have læst Avisartikler. Jeg tror dog, at den Opfattelse, at Fagforeningsledelsen og Fagforeningsbeslutninger i den Art Spørgsmaal have en saa direkte Føling med slige Optrin, som dem, der her ere nævnte, har Ministeren skaffet sig ikke ved Selvsyn eller gennem sine Erfaringer, hverken som Sagfører eller som Minister, men alene gennem Læsning af Landets Højreblade, men ret sørgelig er det at se, at Venstres første Justitsminister har Opfattelse af Arbejderne og deres Fagforeninger til fælles med Højres gamle bornerte Blade og med Højre — ja, jeg tør sige, at Højre har i nogen Grad senere forladt det bornerte